

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

са сега три пѣти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“

за въ Княжеството е 16 л. за повѣтъ съ прибавление на пощенскитѣ разноси.

ЗА ВСЯКАВЪ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ 1/2 страници 40 стот. а за такъвъ въ 1/3 с. 30

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ се испраща до Администрацията му.

ГОД. IV.

СОФИЯ, вторникъ 2 ноемврий 1882.

БРОЙ 125.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

Телеграмми.

Руссе, 29 октомврий 1882 год.

Министру на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Вчера по 11 часътъ прѣди обѣдъ стана тържественно освѣщение на новий правителственъ домъ, извършено отъ Митрополита Григория въ присѣтствието на Негово Височество, свитата и всички представители на военнитѣ и граждански власти при многочисленъ народъ и военната музика. Слѣдъ молебствието Негово Височество благоволи да подпише акта на освѣщението, който се приподписа отъ Митрополита, окръжний управителъ и кмета; послѣ Негово Височество благоволи да вземе участие на закуската, предложена отъ окръжното управление.

Управителъ Анневъ.

Руссе, 1 ноемврий 1882 год.

Министру на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Негово Височество тая заранъ, часътъ по деветъ, слѣдъ като прие на ауденция Митрополита Григория, Генерала Лѣсовой, окръжний управителъ и други, благоволи да отплува съ парахода „Голубчикъ“ за Ломъ, поздравенъ съ френетически ура отъ всичкитѣ присѣтствующи; на пристанището Негово Височество взе сбогомъ отъ всичкитѣ представители на военнитѣ и граждански власти и отъ нарочно испратения Ромжнскый колонелъ Кастафору. На мостътъ Негово Височество биде поздравенъ отъ кмета за благополучно пжтувание и пристигванието въ столицата, при който случай упомена и за особенно приятното въспоминание, което Негово Височество оставя въ градътъ, като изяви горѣщо желание отъ страна на гражданетѣ, щото Негово Височество да благоволи да посѣщава градътъ Руссе по възможности по често.

Управителъ Анневъ.

Свищовъ, 1 ноемврий 1882 год.

Министру на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Негово Височество днесъ часътъ по четири съ парахода „Голубчикъ“ благополучно замина прѣзъ Свищовъ; при заминаванието биде поздравенъ въ слѣдъ съ топовни гърмѣжи и гръмогласни ура отъ множество граждани.

И. д. управителъ Сребровъ.

Ломъ, 2 ноемврий 1882 год.

Министру на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Негово Височество благополучно пристигна днесъ часътъ по деветъ и половина прѣди обѣдъ и благоволи да заповѣда, щото освѣщението да стане часътъ по два слѣдъ пладнѣ. Ако и да пристигна по рано отъ опредѣлений въ маршрутътъ часъ, дочакванъето на любимий ни Господаръ стана твърдѣ блѣскаво, придружено съ топовни гърмежи.

Управителъ Ивановъ.

По Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла

УКАЗЪ

№ 733.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България,

По предложението на Нашътъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 21 октомврий 1882 год. подъ № 8005

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЛЯВАМЕ:

I. Да се представи право и на взетитѣ въ войската прѣзъ набора за 1880 година мусулмански войници да се откупватъ отъ военна служба съ суммата, предвидена за другитѣ мусулмански войници.

II. Испълнението на настоящий указъ се възлага на Нашътъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ Руссе на 27 октомврий 1882 год.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ: Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

УКАЗЪ

№ 734.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България.

По предложението на Нашътъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 21 октомврий 1882 год. подъ № 8006,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

Да се вземе отъ § 1 ст. 5 по бюджета на Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, за настоящата година израсходвани, презъ мѣсецитѣ февруарий и мартъ тек. 1882 год. отъ Търновскый околийскый началникъ за съдържание на двама волнонаемни свърхщатни писари по издаване паспортитѣ, 268 лева, съ които да се увеличи опредѣлената по бюджета презъ текущата финансова година за канцелярскитѣ разноси на Търновското околийско управление сума.

Испълнението на настоящий указъ се възлага на Нашътъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ Руссе на 27 октомврий 1882 год.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ: Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО
ВИСОЧЕСТВО написано:

„Одобрено Александръ“.

Докладъ до Негово Височество.

№. 8034.

Господарю!

Имамъ честта да доложа най смиренно на Ваше Височество, че, съгласно съ указа отъ 15 септемврий т. г. подъ №. 641, бившиятъ столичний полицмейстеръ Ванковъ се назначи за помощникъ на градоначалника, а бившиятъ помощникъ полицмейстера Черневъ — за участковъ началникъ, съ предвидената въ указа заплата. Назначиха, се още за участкови началници: Тома Симеоновъ и П. Раевъ, бивши пристави, и Станйо Байчовъ. Понеже докарванието участкови началници отъ Россия се отложи и на тия длъжности се назначиха български граждани, то заплата на тримата послѣдни остана по стария штатъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най покоренъ и вѣренъ служителъ.

София, 23 октомврий 1882 год.

Подписалъ: Министръ на Вжтрѣшнитъ Дѣла
Генералъ-Майоръ Соблевъ.

П Р И К А З Ъ

№ 15.

Предъ видъ на това, че и. д. на Руссенский окръж. управителъ Г. Аневъ, както въ Руссе, така и въ Ломъ-Паланка, гдѣто е билъ на сѣща длъжностъ, на мѣсто да работи задружно съ воинскитъ началници въ полза на Господарството, постоянно възбуждава съ послѣднитъ безоснователни пререкания и даже си позволява да употребява въ официална преписка по отношение къмъ военитъ началници крайно неприлични и неумѣстни изражения, които намаляватъ и собственото му достолѣние, обявявамъ на Г. Анева строго мѣренье (виговоръ), съ предупреждение, че ако и за напредъ се забѣлжватъ подобни отъ негова страна дѣйствия, то азъ ще бѣдъ принуденъ да го призная за неудовлетворяющъ на онѣзи трѣбования, които азъ предявявамъ на окръжнитъ управителъ, като на представителетъ въ окръжието отъ виспето правителство.

Подписалъ: Министръ на Вжтрѣшнитъ Дѣла
Генералъ-Майоръ Соблевъ.

По Министерството на Финанситѣ.

УКАЗЪ

№. 731.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България.

По предложението на Наштъ Министръ на Финанситѣ, представено Намъ съ докладътъ му отъ 16 октомврий подъ №. 24357,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да назначимъ отъ 1 октомврий т. г. допълнителния подначалникъ при II отдѣление въ Финансовото Министерство, Марко Тотевъ, на вакантната длъжностъ младший подначалникъ при сѣщото отдѣление, съ предвидѣната по бюджета заплата.

II. Наштъ Министръ на Финанситѣ се натоварва съ изпълнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ Руссе на 21 октомврий 1882 год.

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО
ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Финанситѣ: Г. Д. Начовичъ.

УКАЗЪ

№. 732.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България.

По предложението на Наштъ Министръ на Финанситѣ, представено Намъ съ докладътъ му отъ 20 октомврий подъ №. 24468,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да се отпуснѣтъ отъ текущия бюджетъ на Министерството на Финанситѣ по § 3 ст. 4 израсходванитъ отъ бившиятъ Варненский окръженъ управителъ на канцеларски потребности 324 лева за възстановление кредита по § 9 ст. 1 отъ бюджета на сѣщото Министерство за истекшата 1881 год.

II. Наштъ Министръ на Финанситѣ се натоварва съ изпълнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ г. Руссе на 25 октомврий 1882 год.

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО
ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Финанситѣ: Г. Д. Начовичъ.

Докладъ до Негово Височество.

№. 24468.

Господарю!

Бившиятъ Варненский окръженъ управителъ съ представлението си отъ 17 истекшиятъ септемврий подъ №. 4647 като съобщава, че повѣренното нему управление по причина, че се е нуждало отъ много канцеларски предмети е истеглило изъ ковчежничеството миналата 1881 година свърхъ ассигнуванитъ нему канцеларски расходи още 324 лева отъ другъ съвършено кредитъ, а именно отъ прогонитъ на финансовия секретаръ по § 9 ст. 1 отъ бюджета на Финансовото Министерство за горѣказанната 1881 год. ходатайствува да се отпусне горѣзначенната сума за възстановление на тоя кредитъ. Като намирамъ за нужно да се удовлетвори това ходатайство на споменжтия окръженъ управителъ, най покорно моля Ваше Височество да благоволите да разрѣшите да се отпуснѣтъ исканитъ 324 лева отъ непредвиденитъ расходи отъ текущия бюджетъ на Финансовото Министерство по § 3 ст. 4.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, то най покорно Ви моля да благоволите и подпишите тукъ приключений указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 20 октомврий 1882 год.

Министръ на Финанситѣ: Г. Д. Начовичъ.

Съ указъ подъ №. 726, отъ 25 октомврий т. г., се постановява: да се отпуснѣтъ на Хюсеинъ Хюсни Ефенди Шеихъ на текето при село Теке, Балчикска околия (Варненский окръжъ), изъ условнопостѣпившитъ вакуфски сумми на Княжеството 750 лева, които съгласно съ членъ 38 отъ приврѣменнитъ правила на Духовното управление му се припадатъ като съдържание за отъ 1 юлий до края на настоящата година.

По Военното Вѣдомство.

П Р И К А З Ъ

№ 207

Въ допълнение на приказитъ по военното вѣдомство подъ №. №. 23 и 121, на мѣсто излѣзналиятъ членъ отъ главната распорѣдителна комиссия капитанъ Подфилипский назначава се членъ въ сѣщата комиссия капитанъ Федяй отъ Плъвненската дружина.

София, 22 октомврий 1882 година.

Подписалъ: Военний Министръ отъ Генералний Штабъ
Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

П Р И К А З Ъ

№ 208.

Въ внимание къмъ отлично-усърдната служба и трудовѣ, които понесе взвода отъ Собствения на Негово Височество Конвой при конвоированието на Негово Височество въ Руссе и Шуменъ, Негово Височество благоволи да пожалува на долѣпоменжитѣ чинове отъ този конвой бронзови медали съ надписъ „за заслуга“ на вахмистра Архипа Цмоха и на сержантитѣ Ивана Михайлова и Казимира Туткоса.

София, 25 октомври 1882 година.

Подписалъ: Военный Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Маиоръ Баронъ Каульбарсъ.

П Р И К А З Ъ

№ 209.

Негово Височество на 7 текущий октомври благоволи да пожалува бронзови медали „за заслуга“ на долѣпоменжитѣ чинове отъ драгунския корпусъ отъ Руссенското окръжие: на конния фелдфебель Ивана Мисевича, на коннитѣ сержанти: Митю Беджева и Ивана Баламутаса, на пѣшия сержантъ Степана Артемова и на пѣшия драгунъ Милана Митича.

София, 27 октомври 1882 год.

Подписалъ: Военный Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Маиоръ Баронъ Каульбарсъ.

П Р И К А З Ъ

№ 210.

Въ допълнение къмъ приказа по Военното вѣдомство отъ текущата година подъ No. 175, предписвамъ на началника на драгунския корпусъ, по предварително сношение съ градоначалника на столицата, да направи всичкитѣ зависящи распоредания за да се предадѣтъ драгунитѣ отъ гр. София на градоначалника въ всичкитѣ отношения, като донася въ Военното Министерство за редѣтъ и врѣмето на сдаванието.

София, 27 октомври 1882 год.

Подписалъ: Военный Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Маиоръ Баронъ Каульбарсъ.

Негово Височество въ г. Руссе на 25 октомври 1828 год. изволи да издаде слѣдующий

П Р И К А З Ъ

№ 120.

Опредѣлява се на служба увольнения отъ Императорската Русска служба: Штатния преподаватель въ техническото отдѣление при Военното на Негово Височество Училище подпоручикъ Нестеровъ съ сѣщия чинъ като се зачисли въ списѣцитѣ на училището.

Подписалъ: Военный Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Маиоръ Баронъ Каульбарсъ.

Негово Височество въ гр. Руссе на 27 октомври 1882 год. изволи да издаде слѣдующий

П Р И К А З Ъ

No. 121.

Уволняватъ се въ отпускъ възвъ отъ границата: отъ морската часть Лейтенантъ Шишмаровъ, на 18 дена.

Отъ Орханійската No. 11 пѣша дружина подпоручикъ Джиджиевъ на единъ мѣсець.

Подписалъ: Военный Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Маиоръ Баронъ Каульбарсъ.

Негово Височество въ г. Руссе на 26 октомври 1882 год. изволи да издаде слѣдующий

П Р И К А З Ъ.

No. 122.

Уволнява се отъ служба по прошение: командира на Руссенската No. 23 пѣша дружина Маиоръ Мировичъ.

Подписалъ: Военный Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Маиоръ Каульбарсъ.

НЕОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

Отъ Държавния Съвѣтъ.

Р ѣ ш е н и я.

Засѣдание LXXXVI отъ 21 Юния т. г.

Прѣдмѣти:

1) Прѣдложението отъ Министерството на Народното Просвѣщение да се отпусне свѣрхбюджетенъ кредитъ за доискарване зданията на гимназиитѣ въ София и Ломъ.

Г. Министръ на Просвѣщението при отношението си отъ 15 Юния т. г. подъ No. 1490 прѣпраца въ Държавния Съвѣтъ прѣписъ отъ доклада си до Негово Височество подъ No. 1489 и послѣдовавший по него указъ подъ No. 429 (виж. 68 брой на „Държав. Вѣстникъ“ 1882 г.) за отпусане 80,000 лева по доискарването зданията на Софийската классическа гимназия и за прѣнасяне остатѣцитѣ отъ ст. 3 на § 22 за допълнение недоимѣка на ст. 4 отъ сѣщия § по доправяне на Ломската реална гимназия. Въ доклада си Г. Министръ казва, че прѣвъ есенята на 1880 г. Народното Сѣбрание, като било опрѣдѣлило 120,000 лева за построяване на поименованитѣ по-горѣ здания, прѣвъ пролѣтъта на 1881 год. Министерството възложило изработването на плановѣтъ и рѣководенето построяката на зданията на Архитекта Константина Ивановича въ Виена. Слѣдъ изработването на тие планове и започването построяката на зданията оказало се, че опрѣдѣленитѣ за цѣльта сумми не ще бѣдѣтъ достатѣчни. Причината на това била извѣстната скѣпотия на строителния материялъ, особено въ София, скѣпитѣ надници въ София и Ломъ, липсването на какъвъ-годѣ материялъ въ послѣдния градъ, което било причина да се набавѣтъ напимѣръ тухли отвѣдъ Дунава, както и обстоятелството, че много строителни материяли и за двѣтъ здания трѣбвало непрѣмѣнно да се зарѣчатъ далече, въ чужбина. Доискарването на тия здания прѣвъ настоящата година Г. Министръ счита почти за невъзможно, едно защото построяката на зданията, по непрѣдвидени обстоятелства, била захванѣта твърдѣ кѣсно и друго, че опрѣдѣленитѣ въ бюджета за настоящата 1882 година сумми се оказале недостатѣчни. Така за окончателното довършване на Софийската постройка възвъ отъ бюджета биле нужни още 80,000, а за Ломската още 70,000 лева. Слѣдъ това Г. Министръ обяснява, че Софийското здание, въ което сега се помѣщава гимназията и за което се плаща голѣмъ наемъ, е крайне тѣсно, нездраво, почти порутено и по-нататшно въ него прѣбывание съвѣсмъ немислимо. Колкото за Ломското, ако и да е по-здраво, то още лани се оказало тѣсно и недостатѣчно и правителственитѣ учрѣждения въ Ломъ, които се лишавале отъ малко-много егодно помѣщение, съ нетѣрпѣние чакале да се испразни, за да се помѣстѣтъ тѣ въ него. Като прави сравнение за расхода на двѣтъ новопострояеми здания, напимѣръ го не съвѣсмъ голѣмъ. Напимѣръ Софийското здание, което е два пѣти по-голѣмо отъ зданията, въ което се помѣщава Държавния Съвѣтъ съ Политическия Кабинетъ, щѣло да струва около 350,000; а Ломското, което е по-малко, при всичкитѣ мѣнотии при набавяне строителния материялъ, щѣло да възлѣзе до 220,000 лева. Поради тѣзи съображения Г. Министръ полага въпросѣтъ: рѣченитѣ постройките да се спрѣтъ ли и да се оставѣтъ на дѣждъ и вѣтѣръ до идущата бюджетна година за отваряне имъ чакъ прѣвъ слѣдующата 1883—84 учебна година, или трѣбва да се вземѣтъ нѣкои извънредни мѣрки, за да се постигне окончателно цѣльта? Най-сѣтнѣ Г. Министръ, като признава за необходимъ послѣдния исходъ, показва начина, по който може да се отпусти единъ свѣрхсмѣтенъ допълнителенъ кредитъ отъ 150,000 лева за доискарването на двѣтъ поменѣти здания.

Съвѣтътъ, като взе прѣдъ видѣ отъ една страна голѣмата нужда отъ помѣщение за гимназиитѣ, както въ Столицата, така и въ Ломъ, и отъ друга увѣрението на Министерството, че въпроснитѣ здания ще бѣдѣтъ готови за назначението си до 15 идущи Септ. ако се земѣтъ нѣкои извънредни мѣрки, едногласно разрѣши:

I. Да се отпусне на Министерството на Просвѣщението свѣрхбюджетенъ кредитъ въ размѣръ отъ 80,000 лева отъ остатѣцитѣ на текущия бюджетъ за доискарване зданията на Софийската классическа гимназия; сѣщо и

II. Да се прѣнесѣтъ остатѣцитѣ отъ ст. 3 на § 22 отъ бюджета му за допълнение недостига на ст. 4 отъ сѣщия § за доискарване зданията на Ломската реална гимназия; но съ това непрѣмѣнно условие,

III. Да се прѣдадѣтъ и тѣзи здания на новото министерство за Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията, цолъ се то учрѣди.

Засѣдание LXXXVIII отъ 23-й Юния 1882 год.

Прѣдмѣтъ:

Съобщението отъ Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла за състава на служащитѣ при сегашнитѣ окръжни и околийски управления.

По поводъ на разгледвания законопроектъ въ Държавния Съвѣтъ за окръжнитѣ и околийски управления г. Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла, като прѣпраща една вѣдомость за състава на тия учреждения съ означение суммитѣ, които се разнасятъ за тѣхъ, увѣдомява Съвѣта, че въ тия вѣдомости сж изброени всичкитѣ служащи освѣнъ писцитѣ и разсилнитѣ, които, като прости служители, наематъ се отъ началствующитѣ въ управленията лица скоредъ дѣйствителната нужда на учрѣдението. Освѣнъ това г. Министръ, на основание на досегашната практика, прави слѣдующитѣ допълнения:

1) Отпущанитѣ до сега канцелярски сумми за наемъ писци и разсилни, особено за първостепеннитѣ окръж. управления да се уголѣмжтъ, защото биле недостатъчни;

2) При градскитѣ околийски управления да има по двама пристава. Важността на тая нужда г. Министръ като съзналъ, поискалъ разрѣшение отъ Негово Височество такива длѣжности за сега да се отворѣтъ поне при Руссенското градско окол. управление, ако въ бюджета и да не е трѣдвидена за тѣхъ потрѣбната сума;

3) Да се уголѣми заплатата на секретаритѣ при околийскитѣ началници, гдѣто работата имъ е несравнено по-важна отъ занятieto на единъ писецъ въ Министерството, който получава по 1,800 лева въ годината, и

4) При Варненското, Руссенското и Видинското град. околийски управления да се открие длѣжността на паспортенъ чииовникъ съ заплата 2400 лева въ годината.

Съвѣта, слѣдъ като взе прѣдъ видъ приетитѣ измѣнения въ заплатитѣ на нѣкои отъ служащитѣ въ окръжнитѣ и околийскитѣ управления, Едногласно прие:

Да се възложи на единъ членъ отъ състава на Държавния Съвѣтъ да приготви за слѣдующето засѣдание единъ проектъ за щатоветѣ на бжджущитѣ окръжни и околийски управления съобразно съ приетитѣ въ закона за тия управления начала и показанитѣ отъ г. Министра на Вътрѣшнитѣ Дѣла нужди.

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

изработенъ въ Министерството на Правосъдието подъ редакцията на бившия Министръ на Правосъдието Теохарова.

СЪДЕБНИ ЗАКОНИ.**Углавно сждопроизводство.**

(Продължение отъ брой 124).

ГЛАВА ЧЕТВЪРТА.**За изслѣдване събитieto на престѣпленieto.****ОТДѢЛЕНИЕ ПЪРВО.**

Огледътъ и освидѣтелствуванieto.

Огледъ и освидѣтелствуване чрезъ слѣдователя.

293. Огледитѣ и свидѣтелствуванията се извършватъ въ присѣтствието на поемени (лица привикани изъ жителитѣ за освидѣтелствуванье) или непосредственно отъ сждебний слѣдователь или чрезъ вѣщи людье.

294. Кога става огледъ и освидѣтелствуванье, позволява се на всичкитѣ участвующи въ дѣлото лица да присѣтствуватъ, но слѣдовательтъ не е длѣженъ да ги чака да дойдѣтъ.

295. Когато се извършватъ огледитѣ и освидѣтелствуванията, сждебнийтъ слѣдователь обръща внимание не само възъ явнитѣ празници на престѣпленieto, но и възъ мѣстността и предмѣтитѣ, които окръжаватъ слѣдитѣ на престѣпленieto. Въ случай че е потрѣбно, той прави надлежитѣ измѣрвания, а, ако е възможно, то и чертежитѣ на огледанитѣ мѣста и предмѣти.

296. За това което се е указало при огледа и освидѣтелствуванieto, сждебнийтъ слѣдователь съставя протоколъ, до колко е възможно, на самото мѣсто, гдѣто сж се извършили тия дѣйствия. Всичко щото се е открило се записва въ такава послѣдователность, както се е огледвало и открило.

297. За поемени да присѣтствуватъ при огледа или освидѣтелствуванieto се призоваватъ отъ най-близнитѣ

жители, лица, които се ползватъ съ общественото до-вѣрие.

298. Числото на поемени, които сж пригласени да присѣтствуватъ при огледа или освидѣтелствуванieto, не трѣбва да бжде по-малко отъ двама.

299. За огледъ и освидѣтелствуване на лица отъ женский полъ се повикватъ, въ качество на поемени, жени.

300. За неявяване при слѣдствието, безъ уважителни причини, поемени, които сж пригласени да бждѣтъ подвѣргнати отъ сждебний слѣдователь на глоба не по-вече отъ петдесетъ лева.

301. Ако поемени, които е подвѣргнати за неявяване при слѣдствието на парична глоба, представи въ двѣседмиченъ срокъ, откакъ му се е обявило за наложената глоба, удостовѣрение, че той не е можялъ да се яви по уважителни причини, то сждебнийтъ слѣдователь го освобождава отъ глобата.

2. Огледъ и освидѣтелствуване чрезъ вѣщи людье въобще.

302. Вѣщи людье се повикватъ въ случаитѣ, кога, за точното разяснение на нѣкое обстоятелство, което се срѣща въ дѣлото, сж необходими специални свѣдения или опитность въ науката, въ искусството, въ занаята или въ какво да е друго занятие.

302. Въ качество на вѣщи людье могатъ да бждѣтъ повикани: лѣкари, аптекари, профессори, учители тѣхници, художници, занаятчии, казначеи и лица, които съ продължителнитѣ си занятия по каквато и да е служба или часть сж придобили особна опитность.

304. Вѣщитѣ людье, които се викатъ при огледа и освидѣтелствуванieto, трѣбва да иматъ всичкитѣ качества на достовѣрни свидѣтели.

305. Вѣщитѣ людье, по призованието на сждебний слѣдователь, трѣбва да се явятъ незабавно. За неявяване при слѣдствието, безъ уважителни причини, тѣ могатъ да бждѣтъ подвѣргнати на сщцата отговорность, както и поемени (ст. 300).

306. Когато се разглеждатъ причинитѣ, по които наложената за неявяване при слѣдствието глоба се отмахва (ст. 301), трѣбва да се взема въ уважение, въ отношение къмъ вѣщитѣ людье, които се нахождатъ на държавна служба, и удостовѣрението отъ началството имъ за служебнитѣ занятия, които сж припятствували на тѣхното явяване.

307. По предмѣтитѣ, които подлежатъ на освидѣтелствуване и изслѣдване чрезъ вѣщи людье, сждебнийтъ слѣдователь произвожда предварително вѣнкашенъ огледъ и съставя протоколъ за видимитѣ признаци на престѣпленieto, ако такива се укажатъ, а така сщцо и за всичкитѣ премѣнявания, които произлѣзватъ отъ положението на огледанитѣ предмѣти.

308. Когато, за освидѣтелствуванieto чрезъ вѣщи людье, се не срѣцнатъ особни припятствия, то се произвожда въ присѣтствието на слѣдователя и поемени.

309. Вѣщитѣ людье, като произвождатъ освидѣтелствуване, не трѣбва да испущатъ изъ предъ видъ и такива признаци, върху които слѣдовательтъ не е обрънжлъ внимание, но съ изслѣдванието на които може да се открие истината.

310. Въ случай на съмнѣние въ правилността на заключението на вѣщитѣ людье, или при разногласие въ мнѣнията имъ, сждебнийтъ слѣдователь може да поиска заключение отъ други вѣщи людье, или пъкъ да се обръне къмъ по-високо специално учреждение, за да му испрати такива людье, или пъкъ испраща въ това учреждение самий предмѣтъ за изслѣдванието, когато това е възможно.

311. Оцѣнка на имущество, добито или повредено отъ престѣпното дѣяние, се произвожда чрезъ оцѣнвачи, а когато е невъзможно да се повикатъ тѣ, или когато трѣбва да се произведе освидѣтелствуване на неоткритъ или унищоженъ предмѣтъ, то оцѣнката се прави и отъ други лица, които познаватъ стойността на такъвъ предмѣтъ.

3. Огледъ и освидѣтелствование чрезъ лѣкари.

312. За огледване и освидѣтелствование мъртви тѣла, различни повреждания, слѣди отъ насилие и състоянието на здравето на претърпявший отъ престѣплението или на самия обвиняемъ, сѣдебниятъ слѣдователъ призовава сѣдебенъ лѣкаръ.

313. Обязаноститѣ на сѣдебенъ лѣкаръ се възлагатъ: въ окръжията върху окръжний лѣкаръ, а въ градоветѣ върху градский лѣкаръ; но ако по болѣсть или друга уважителна причина, тѣ не могатъ да се явятъ, то, вмѣсто тѣхъ, сѣдебниятъ слѣдователъ призовава всекакъвъ другъ воененъ, гражданский или волнопрактикующъ лѣкаръ.

314. Въ важни случаи сѣдебниятъ слѣдователъ може да призове за освидѣтелствование мъртвото тѣло не само единъ, а нѣколко лѣкари, като не изключаватъ и тогози, който е лѣкувалъ умрѣлото лице; ако е потрѣбно да се обясни вървежътъ на болѣстьта и лѣкуванието.

315. Когато се огледватъ и освидѣтелствуватъ мъртви тѣла на священнослужители и иноци, призоваватъ се мѣстний владишки намѣстникъ или мѣнастирскій настоятелъ, като се узнае по-напрѣдъ къмъ кое отъ тия духовни съсловия е принадлежало лицето, което е умрѣло отъ насилственна смърть.

316. Додѣто пристигне лѣкаря на мѣстото гдѣто се нахожда мъртвото тѣло, сѣдебниятъ слѣдователъ взема мѣрки:

1) за съживяване умрѣлий, ако има съмнѣние въ дѣйствителната му смърть, а въ противенъ случай — за запазване тѣлото отъ гниене и случайни поврѣждания;

2) за удостовѣряване въ тождеството на мъртвото тѣло на лицето, за смъртьта на което се произвежда слѣдствието, и

3) да съставя за вземениѣ мѣрки протоколъ по остановенний редъ.

317. Когато се произвежда сѣдебно медицинский огледъ, сѣдебниятъ слѣдователъ съобщава на лѣкаря, ако той поиска, тия отъ имбюцитѣ се за мъртвото тѣло свѣдѣния, които могатъ да служатъ за разяснение върху какво лѣкарътъ трѣбва да обърне особено внимание при анатомирането на тѣлото.

318. При изслѣдването сѣдебниятъ лѣкаръ, като се ръководи отъ правилата на закона за сѣдебната медицина, огледва повърхностьта на мъртвото тѣло, неговитѣ углобления и отверстията, ставитѣ, цѣлостъта на коститѣ и състоянието на внѣтрѣшнитѣ органи и, до колкото е възможно, разяснява на присѣтствующитѣ значението на всеко пятно, знакъ, рана, повреждение и болѣстни измѣнения, опредѣлява степенъта на гнилостьта и произлѣзлитѣ отъ нея явления и отговаря на предлагаемитѣ нему въпроси.

319. Сѣдебниятъ слѣдователъ и поемениѣ, а така сѣщо и другитѣ повикани лица при огледа на мъртвото тѣло, иматъ право да искаватъ своето мнѣние за тия дѣйствия и обяснения на лѣкаря, които имъ се видѣтъ за съмнителни. Тѣхнитѣ мнѣния се внасятъ въ протокола.

320. Актътъ на огледа, или свидѣтелството, лѣкарътъ предава на слѣдователя, ако е възможно, тутакси слѣдъ освидѣтелствуването, и никакъ не по-късно отъ три деноция.

321. Въ случай, че свидѣтелството противурѣчи съ обстоятелствата на слѣдствието, или когато има равногласие въ мнѣнията на лѣкаритѣ, или пакъ съмнѣние въ правилностьта на тълкуването на наденитѣ признаци, сѣдебниятъ слѣдователъ представя преписъ отъ свидѣтелството въ медицинский съвѣтъ, който разрѣшава съмнѣнието или като поиска допълнителни обяснения отъ лѣкаритѣ, или пакъ назначава ново освидѣтелствование.

322. Когато се изново освидѣтелствува мъртвото тѣло, сѣдебниятъ слѣдователъ съобщава на призованитѣ лѣкари цѣлътъ на преосвидѣтелствуването, протоколътъ и актътъ на първоначалний огледъ и колко врѣме се е изминѣло откакъ е заровено тѣлото въ земята.

323. За ископаване мъртвото тѣло изъ земята, сѣдебниятъ слѣдователъ непристѣпя, додѣто не пристигне лѣкарътъ. За удостовѣрение въ тождеството на мъртвото

тѣло, призовава се священника и другитѣ лица, които сѣ били при погрѣбението, а при преосвидѣтелствуването се призовава, ако е възможно, и лѣкарътъ, който е направилъ първоначалний огледъ.

324. Ако отъ предварителнитѣ свѣдѣния се не открие кой е билъ умрѣлий, дѣлото на когото е било подвѣргнато на изслѣдване, сѣдебниятъ слѣдователъ, като опише точно бѣлѣзитѣ на умрѣлий, мѣстото, гдѣто е найдено тѣлото, и заключението на лѣкаря за причинитѣ на смъртьта, съобщава за това съ статья, комуто трѣбва, за печатване въ държавний и мѣстнитѣ вѣстници,

325. Когато се изслѣдватъ рани, побои, членоповреждания, изнасилвания, повреждания въ здравето, предиврѣменно раждане отъ изгонване на плода или отъ насилие, и на това подобни послѣдствия отъ престѣпни дѣяния, сѣдебниятъ лѣкаръ опредѣлява, до колкото е възможно:

1) свойството на повреждането и влиянето му върху здравето на освидѣтелствуемото лице;

2) употребенитѣ срѣдства за насилването, или повреждането, и

3) отдавна ли е станѣло повреждането, или отъ скоро врѣме.

326. Повивателни баби (акушерки) се не призоваватъ за самостоятелно сѣдебно-медицинско освидѣтелствование женитѣ, но могатъ да се повикватъ въ качество на помощници на сѣдебний лѣкаръ

327. Сѣдебниятъ слѣдователъ не присѣтствува при освидѣтелствуването на женитѣ, когато трѣбва да се разгледватъ скрититѣ части на тѣлото, ако освидѣтелствувемитѣ заявятъ, че той при това да се не намѣрва.

Забѣлѣжка. — Не могатъ да се привличатъ за освидѣтелствование други лица отъ женский полъ, освѣнъ тия, възъ които пада основателното подозрѣние.

4. Освидѣтелствование на обвиняемий, който се е указалъ за безуменъ или страда отъ лудостъ и безумие.

328. Ако отъ слѣдствието се покаже, че обвиняемий нѣма здравъ умъ, или страда отъ умственно разстройство, сѣдебниятъ слѣдователъ, като се удостовѣри за това, както чрезъ освидѣтелствование на обвиняемий отъ сѣдебний лѣкаръ, така и чрезъ распитване самия обвиняемъ и ония лица, на които отблизо сѣ известни неговитѣ дѣйствия и сѣждения, предава за понататашно распорѣждане на прокурора всичкото производство по тоя предмѣтъ, заедно съ мнѣнието на лѣкаря за степенъта на безумието или умственното разстройство на обвиняемий.

329. Производството за безумието и лудостъта на обвиняемий, заедно съ заключението на прокурора за това, се внася за разгледване въ окръжний сѣдъ.

330. Освидѣтелствование на безумнитѣ и страждущитѣ отъ умственно разстройство става въ присѣтствието на окръжний сѣдъ чрезъ привиканитѣ отъ сѣдилището не по малко отъ двама вѣщи лѣкари.

331. Сѣдебното преслѣдване срѣщу обвиняемий може да бѣде прекратено по причина на неговата лудостъ или безумие не инѣкъ, освѣнъ по опредѣление отъ окръжний или апелативний сѣдъ, по принадлежность.

(слѣдва)

Извлѣчение отъ рапорта на Варненския околийски началникъ подъ № 2516.

На 8 октомври н. год. вечерьта 9 души разбойници се появили близо до беклемето около с. Сарж-гьоль, хванали и вързали селския говедаръ, който пасялъ тамъ говеда, и слѣдъ това опекли едно теле, което бѣли прѣзъ нощьта, като държали говедаря при себе си. На сутриньта 9 октомври, отишли на беклемето, затворили говедаря въ едно праздно здание, като предварително хванали жената и слугата на единъ ханджия и имъ взели една рубла. Слѣдъ това разбойницитѣ завзели пѣтя, който води отъ Варна за Добричъ, поставили въ ближната гора свой караулъ и почнали да ловятъ пѣтницѣ, които отивали отъ Варна за Добричъ и обратно. Въ това врѣме хванали единъ солдатинъ и го принуждавали да увѣщава пѣтницитѣ и

да брой ограбенитѣ пари, а послѣ малко хванали и горския стражарь и го затворили въ беклемето. По 12 часа по пладнѣ единъ отъ Добричкитѣ драгуни, като отивалъ за Варна и наближилъ беклемето, билъ хванатъ отъ разбойницитѣ, които му ограбили всичкото оръжие и други вещи и го затворили тоже въ беклемето.

Разбойницитѣ били въоръжени съ разни оръжия и нѣкои отъ тѣхъ носили калпаци. Тѣ до 5 часа послѣ обѣдъ хващали и ограбвали пѣтницитѣ, които се случвало да минатъ по тоя пѣтъ и послѣ ги затваряли въ беклемето. Нѣкои отъ пѣтницитѣ били въоръжени, но догдѣто да съгледатъ разбойницитѣ, тѣ бивали хващани и ограбвани. Така били хванати до 150 души пѣтници и имъ ограбили до 200 турски лири, разни скъпоцѣнни вещи съ стойностъ около 50 лири и 9 конѣе.

Около 5 часа послѣ обѣдъ единъ пѣтникъ, като съгледалъ разбойницитѣ, спрѣлъ колата си, качва се на единъ конь и сполучилъ да избѣгне неповреденъ макаръ разбойницитѣ да гърмѣли отъ горѣ му. Като видѣли разбойницитѣ, че тоя пѣтникъ избѣгалъ, натоварили ограбенитѣ вещи на 9 коня и се отправили по пѣтя къмъ Варна, като същеврѣменно освободили всичкитѣ затворени въ беклемето пѣтници. Но слѣдъ малко пристигнала потеря изъ село Сарж-гьолъ и държала съ разбойницитѣ престрѣлка, но по причина на тъмнината, потерета се върнала. Като се извѣстило въ Варна за тия тазбойници, испратени били 3-ма драгуни, да дигнатъ потеря и да ги прислѣдватъ, а тѣ също и единъ конний драгунъ който билъ по окръга, щомъ се извѣстилъ за това произшествие, отправилъ се съ нѣколко драгуни и сполучилъ да намѣри слѣдитѣ на разбойницитѣ, които се били вече скрили. По пѣтя се намѣрила пушката на ограбения драгунъ и единъ нечатъ падналъ отъ разбойницитѣ.

Извлѣчение отъ рапорта на Шуменския окр. управителъ отъ 23 октомврий н. г. подъ № 5560.

На 12 октомврий н. г. 8 души разбойници се появили мѣжду селата Юрюклеръ и Карлжкьой, Ески-Джумайско окръжие, срѣщнали двама селяни и безъ да имъ причинятъ нѣкое зло, заминали като оставили въ гората 4 конѣе. Тия разбойници минали презъ Османъ-Пазарската околия и навлѣзли въ Търновско.

На 14 октомврий вечерта неизвѣстно число разбойници се явили въ гората около село Конакъ, Османъ-Пазарска околия, единъ отъ тѣхъ хваналъ единъ селянинъ, закаралъ го въ гората при другитѣ разбойници, взели му ножа и потуритѣ и слѣдъ единъ часъ го освободили, като му заповѣдали да имъ донесе хлѣбъ и единъ револверъ.

За хващанieto на казаннитѣ разбойници били взети на врѣме мѣрки, но безъ успѣхъ.

Телеграфически Делеша

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хавасъ“.)

Каиро, 28 октомврий. Увѣряватъ че Египетското правителство е отправило до Френский и Английский дипломатически агенти една нота, и иска унищожението на контрола.

Парижъ, 28 октомврий. Министерската декларация, четена днесъ при отварянето на камарата, излага че европейский миръ е уздравенъ, че отношенията на Франция съ всичкитѣ сили сж добри, че посланницитѣ италиански и френски ще се назначатъ на скоро. На тоя часъ, казва министрътъ, ние изучаваме рѣшенията, които Англия предлага за уреждане на подигнатитѣ въпроси отъ Египетскитѣ работи. Воденитѣ преговори съ Английский кабинетъ сж учтиви и приятелски; външната политика на Франция ще бѣде плодотворна или не, споредъ характера, който парламента ще и отдаде. По нататкъ министерската декларация изброява разни законопроекти и особно ония които се отнасятъ до административното, сѣдебното и фи-

нансовото преобразование на Тунизия. Тя искава рѣшението на министерството да поддържа порядъка и да накара да се почитатъ законитѣ. Декларацията свършва като казва че министерството отхвърля измѣнчивитѣ и неопредѣленитѣ болшинства; а иска, за да упражнава властта, да бѣде поддържано отъ болшинство силно и постоянно.

Пеца, 28 октомврий. Въ за бюджетарната комиссия на Австрийската делегация, при разискванието бюджетъ на външнитѣ дѣла г. Калноки доказа, че Астро-Германский съюзъ, който е една гаранция за европейский миръ, се продължава безъ да бѣде ни най-малко нарушенъ. Той съ особенно задоволение забѣлѣжава, че съсѣднитѣ държави захващатъ да се присѣдиняватъ на тази лига за мира. Италия особенно искава своето желание безъ всяко двоemisлие. Правителството е грижливо развивало приятелскитѣ си отношения, тѣй щото тѣ могатъ се счита като напълно уздравени. Ако не е направена още визита на Италианска царствующа двойца, причината за това трѣбва да се потрѣси по другадѣ, а никъкъ не въ отношенията на двата дворове и на двѣтѣ правителства. Тия отношения сж най-приятелски и не сж били поколебани отъ отлаганието визитата отъ нашия суверенъ.

Относително Руссия г. Калноки указва че миролюбивитѣ увѣрения, исказани толкозъ много пѣти отъ Царя, и това дѣто Царя всякога зема върхъ противъ всички инциденти, сж една гаранция какво никаква опасностъ не застрашава Европейский миръ отъ тази страна. Г. Калиоки споменува че отношенията съ всичкитѣ държави не се представили отъ да бѣдѣтъ най-приятелски, и заключава като казва, че до колкото хората могатъ да предвиждатъ бѣдѣщето, нѣма никакъвъ страхъ че всеобщий миръ би могълъ да се наруши. Това послѣдното заявление на министра има най-добъръ приемъ.

Въ отговоръ на многобройни запитвания г. де Калиоки каза: Общитѣ отношения съ Черногорский князь сж дѣйствително добри. Нѣма никакъвъ признакъ, че едно чуждо правителство стои задъ Черногорский народъ.

Въ послѣдната криза Сърбия се е държала твърдѣ коректно и лоялно. Достоверно е че Сърбский Кралъ стои на рѣшението си да слѣдва, спрямо Австрия, политиката, която отъ двѣ години насамъ изпълнява. Образованитѣ въ България банди се распляха съ помощта на Сърбското и Българското правителства. Чернагора никакъ не е опасна за Австрия.

Върху Дунавский въпросъ министра искава надѣжда че тоя въпросъ нече може да кжснѣе за дълго врѣме да се рѣши, възъ основанието на Бареровото предложение, по начинъ, който ще удовлетвори всички справедливи претенции.

Министрътъ обѣщава да поддържи проекта за бързо рѣшение въпроса за Желѣзнитѣ Врата. Той не се съмнѣва че Дунавската европейска комиссия ще се продължи и искава надѣжда че въпроса за полицейский надзоръ върху плуванието по Дунава между Галацъ и Желѣзнитѣ Врата ще се уреди.

Най-сетнѣ той се надѣва че преговоритѣ съ Турция относително съединението на желѣзницитѣ презъ текущата година ще достигѣтъ едно окончателно рѣшение.

Каиро, 29 октомврий. Предадената на Френский и Английский агенти нота извѣстява унищожението на контрола, но не казва нищо върху предложената едѣлка за замѣстванието му.

Лондонъ, 29 октомврий. Standard ржкоплѣще на унищожаванието двойственний контролъ въ Египетъ, и казва че присѣтствието на Лордъ Дюферина и онова на 10,000 английски войници сж за бондолдеритѣ по-добра граница отъ Султановитѣ фирмани. Този вѣстникъ мисли, че Европа е заинтересована да остави врѣменно на Англия управлението на Египетскитѣ работи.

Лондонъ, 30 октомврий. Изъ Берлинъ телеграфиратъ на Morning Post, че всичкитѣ сили били благоприятствующи на едно предложение отъ Англия, която иска да се намали данъка, който Источна Румелия плаща на Турция.

Въ камарата на общинитѣ Сиръ Карлъ Дилке потвърдилъ, че Египетското правителство предлагало унищо-

жение на контрола, но че то не е издало никакъв указъ, който да постановява това унищожение.

Камарата на общинитѣ отхвърли съ 304 гласа противъ 260 предложението на Сиръ Норкота, който искаше министерството да даде по-обширни разяснения върху Египетскитѣ работи. Слѣдъ това камарата прие първий членъ на закона, който урежда склучванието на дебатитѣ.

Times казва, че Лордъ Дюфферинъ билъ заявилъ въ Каиро, какво той не е дошълъ за да отнеме управлението на работитѣ отъ г. Малетъ, а само да му спомога въ тия работи. Times настоява върху нуждата за Англия да задържи въ Египетъ достаточни военни сили за поддържанieto Хедивътъ и уздравяванието спокойствието на страната.

Пеща, 30 октомври. Австрийската делегация прие военния бюджетъ споредъ както е проектиранъ отъ правителството. Г. Штрумъ иска безпокойствия относително новата организация на войската и особно върху това що се отнася до задържанieto на нѣмскитѣ войска. Правителствени рапортеръ отблжнх тия безпокойствия като каза, че различнитѣ народности ще свикнатъ да учава въ нѣмскитѣ работи, и че приетата териториална система, се основава върху основа географическа, а не върху основа на националности, понеже всичкитѣ военни корпуси сж размѣсени.

Военный министръ заяви, че другитѣ държави обръщатъ вниманието си върху пушкитѣ които изгърмяватъ много пжти. Но все пакъ никога не е още приела тази система. Ако би нѣкоя отъ великитѣ сили да приеме тази система другитѣ ще трѣбва да послѣдватъ този примѣръ.

Римъ, 31 октомври. Римскитѣ „Мониторъ“ органъ на Ватиканъ, опровергава новината споредъ която прѣговоритѣ между Ватиканъ и Пруссия били прекжснжти.

Агенцията Stephani извѣстява, че назначението на генерала Манебреа като посланикъ въ Парижъ и онова на г. Декре като Френски посланикъ въ Римъ сж били подписани въ единъ и сжщий день.

Агенцията Stephani казва още, че отъ размѣненитѣ съобщения между Римскитѣ и Парижкитѣ кабинети излазя, какво двѣтѣ правителства сж твърдо рѣшени изъ день въ день да подобряватъ повече отношенията на взаимно приятелство, като натоварватъ своитѣ посланници да се договорятъ върху една справедлива спогодба, въ интереса и на двѣтѣ страни, по висящитѣ въпроси, протекши отъ събитията въ Тунисъ.

Оранъ, 31 октомври. Вслѣдствие на страхове отъ антисемитически смущения, театралнитѣ представления сж прекжснжти.

Шангай, 31 октомври. Холерата се е появила въ Кина.

Римъ, 31 октомври. Официалний Вѣстникъ обнародва назначението на генерала Манебреа на поста Италиански посланикъ въ Парижъ.

Парижъ, 1 ноември. Официалний вѣстникъ обнародова назначението на г. Декре на поста посланикъ въ Римъ, и назначението на г. Паскала Дюпратъ на поста Френски министръ въ Чили.

РЪШЕНИЕ

№ 96

Въ името на Негово Височество **Александръ I-й** Князь Българскитѣ, на хилядо осемстотинъ осемдесетъ и втора година, двадесетъ и първий августъ, Трънскитѣ окръженъ съдъ въ публичното си заседание при слѣдующий съставъ: председателъ **Ив. Ив. Доковъ**, членове: **Симеонъ Моневъ** и **Стефанъ Титковъ**, при секретаря **Харалампий Драгановъ** и въ присѣдствието на и. д. прокурора **Кирилъ А. Стайковъ**, разгледва гражданското дѣло подъ No. 5, по описа за 1882 година, по искътъ на жителя отъ с. Кисура (Трънска околия) **Зафиръ Златковъ**, срѣщу с. Власинската община (Кралевство Сърбия) за 7902 гроша, седемъ хиляди деветстотинъ и два гроша по контрактъ, склученъ за една мера, находяща се въ територията на Българското Княжество (Трънско окръжие).

Обстоятелства да се породи тоя процесъ сж:

Истеца **Зафиръ Златковъ** отъ с. Кисура, прѣзъ 1880 година, а именно на 29-й априлий, като ималъ да зема отъ с. Власинската община 19,252 гроша, свързалъ контрактъ, што поменатата община срѣщу тѣзи пари, му отстъпва собствената си мера, находяща се въ българската територия и то за двѣ години: отъ 1880—1882 година. Истеца **Зафиръ Златковъ**, когато почналъ експлоатирание мерата, жителитѣ отъ околнитѣ села **Колуница**, и **Божица**, като видѣли, че **Зафиръ Златковъ** присвоилъ и тѣхната мѣра, потжжили

се прѣдъ Трънскитѣ окръженъ управителенъ съвѣтъ, който послѣдний да расправи спороветѣ мѣжду имъ командировалъ одного отъ членоветѣ си да преглѣда работата. Члена отъ съвѣта, като видѣлъ, че село Власинската община отдала неправилно и чуждата мера подъ наемъ, той позволилъ на споменатитѣ села да се ползуватъ отъ собствената си мера, а **Зафиръ Златковъ** запрѣтилъ. **Зафиръ Златковъ** (истецъ по дѣлото), като узналъ, че е тѣй работата, прибиралъ приходитѣ само отъ половината мѣра прѣзъ тѣзи двѣ години, и като се свършилъ срокътъ, той заявява искъ въ съдътъ, за подкрѣпление който представя склучений му контрактъ, и на основание третитѣ членъ отъ него, който гласи: „Власинската община дава право на **Златковъ** и обѣщава се, ако въ случай излѣзатъ претенции за прѣвзимание условенитѣ мѣста отъ страна на българскитѣ и други сѣдове, да подмиряватъ количеството, а сжщеврѣменно **Златковъ** поднесе документи за привзетитѣ земи“. За това моли съдътъ да осжди Власинската община да му отстъпятъ споредъ контракта още за двѣ години тая половина часть, да издаде прѣдварително изпълнение за да прибере тѣзъ годишний плодъ и най-послѣ моли да му се заплатятъ всичкитѣ разноси.

При разгледванието дѣлото на 14-й августъ 1882 година, въ залата на заседанието яви се само истецъ **Зафиръ Златковъ**, а отвѣтницитѣ, ако и бѣха призовани по установенний редъ отъ закона (ст. 115 п. 2 отъ Врѣм. Сждеб. Правила) съ призовка подъ No. 65 отъ 20-й мартъ т. г. и обнародвана въ броеветѣ 35, 36 и 37 т. година, не се явиха.

Истеца слѣдъ като обясни устно искътъ си, както и по-горѣ се изложи, помоли съдътъ да се отложи дѣлото за едно кжсо врѣме, за когато да представи удостоверения, споредъ както се изискватъ въ 3 членъ отъ контракта, че дѣйствително му била привзета половината часть отъ наетата мѣра.

Съдътъ като изслуша молбата на истецъ и заключението на и. д. прокурора, слѣдъ съвѣщанието си на основание ст. 139 отъ Врѣм. Сжд. Правила, опредѣли: што дѣлото да се отложи за 31 августъ, за когато истецъ да представи споменжтитѣ по-горѣ удостоверения.

На 21 августъ 1882 година, при откривание заседанието истецъ се представи заедно съ нужнитѣ удостоверения, помоли съдътъ да осжди село Власинската община задочно да му отстъпи ползувание отъ мерата още за двѣ години, заплати станжлитѣ разноси; тѣй сжщо заплати лихвата на останалитѣ още да зема отъ нея община 7902 (седемъ хиляди деветстотинъ и два гроша),

Сждътъ,

Като изслуша устнитѣ обяснения на истецъ **Зафиръ Златковъ** и заключението на И. Д. прокурора, който на пълно поддържа искътъ на ищеца, като го намира за основенъ, при оттегляние на съвѣщание за да разрѣши това дѣло като взе прѣдъ видъ:

1) че ищеца по настоящето дѣло, **Зафиръ Златковъ**, иска съ контрактъ законенъ половина часть отъ мера, която Власинската община му дала и на други общини отъ Българското княжество, само и само да се отърве отъ дългътъ си къмъ **Зафира Златковъ**, каквато мера като чужда половината не може никому да я дава, освѣнтъ сжщитѣ и притѣжатели, а именно **Колуница** и **Божица**;

2) че спорѣдъ третия членъ Власинската община се е задлъжила, че ако има въ дадената имъ мера претенция отъ друго, че неправилно е дадено, прѣдоставя правото на ищеца да трѣси чрезъ съдъ, и въ всичко се съгласява да му даде правото само, ако **Златковъ** прѣдстави нужнитѣ удостоверения, че дѣйствително му се усвоила часть отъ мерата, нѣщо каквото ищеца **Златковъ** прѣдстави както отъ общинитѣ **Колуница** и **Божица**, тѣй и отъ Трънскитѣ окръженъ управителенъ съвѣтъ подъ No. 1124, въ които се опредѣлява точно, че дѣйствително споредъ цѣлата мера, дадена **Златкову**, половина е притѣжание на **Божица** и **Колуница**;

3) че като се е задлъжила общината да даде мерата си на **Златкова**, тя е само въ право да даде собствената си, а не и чуждата, слѣдователно, **Златковъ** е въ правото да иска всичкитѣ си разноси, както и лихвитѣ на 7902 гроша за тѣзи двѣ години за да изпълни контракта си, както и всичкитѣ други разноси, които **Златковъ** е направилъ, и

4) че отвѣтницитѣ (Власинската община) сж викани съ призовка подъ No. 65 и обнародвано въ „Държавенъ Вѣстникъ“ броетъ 35, 36 и 37 1882 г. и не се явили, причинитѣ на които сж неизвѣстни на съдътъ, то, на основание ст. ст. 79, 115 п. 2, 134, 138, 167, 265, 270, 273, 276, 271 п. 1, 286, 290 и 972 отъ Врѣменнитѣ Сждебни Правила,

Рѣши задочно и неокончателно:

1) осжда с. Власинската община (Кралевство Сърбия) да заплати на **Зафира Златковъ** (7902) седемъ хиляди деветстотинъ и два гроша дългъ, (1897) хилядо осемстотинъ деветдесетъ и седемъ гр. двѣ годишна лихва на горнитѣ пари, (150) сто петдесетъ лева сждебни разноси и денгуби; а тѣй сжщо и сждебнитѣ разноси и денгуби до привеждане рѣшението въ изпълнение, и

2) допуца прѣдварително изпълнение на рѣшението, ако ищеца се съобрази съ ст. 286 п. 3 ал. 2 отъ Времен. Сжд. Правила.

Рѣшението въ окончателна форма се прочете днесъ на 26 августъ 1882 год. а не благодарната отъ него страна може да го обжава прелъ Софийскитѣ апелативенъ съдъ въ два мѣсеченъ срокъ отъ послѣдното трикратно обнародвание въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Първообразното подписами: председателъ: **Ив. Ив. Доковъ**, членове: **С. Мановъ** и **С. Титковъ** и приподписалъ секретаря **Хар. С. Драгановъ**.

Софийско гр. общ. управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2445.

Софийското общинско управление, като е приготвило вече списъка на Софийскитѣ избиратели, съгласно новия избирателенъ законъ обявява съ настоящето, че по 7 членъ алинея 2-й отъ тоя законъ, единъ екземпляръ отъ спомѣнхтия списъкъ е залепенъ вчера на 20 сего октомврий въ помѣщението на това управление и е въ расположението на интересующитѣ се.

София, 21 октомврий 1882 год.

Помощникъ Кмета: Райновъ.

Секретаръ: Гр. Т. Гладиевъ.

3—(1479)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2456.

Софийското градско общинско управление, обявява съ настоящето, че отъ 5 до 15 идущий мѣсець декемврий н. г. ще се държатъ въ помѣщението му публични аукционни търгове за отдаване подъ наемъ 39 зарзаватчийски дюкяни, прѣзъ врѣмето отъ 1-й януарий идущата 1883 год. до 1-й януарий 1884 год.

Търговетѣ ще се държатъ за всѣки дюкянь отдѣлно, отъ 10 до 12 ч. прѣдъ пладнѣ и отъ 2 до 3 часа слѣдъ пладнѣ.

Отъ конкурентитѣ ще се иска предварително депозитъ за всѣки дюкянь по 5% отъ досѣгащата му наемна плата.

По подробнитѣ условия, желающимъ могатъ да узнаятъ въ канцеларията на управлението; всѣки день освѣнъ неприсѣтственнитѣ дни.

София 22 октомврий 1882 год.

Помощникъ Кмета: Райновъ.

Секретаръ: Гр. Т. Гладиевъ.

3—(1480)—3

Софийскій окр. упр. съвѣтъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2756.

Софийскій окръженъ управ. съвѣтъ съ настоящето извѣстява интересующитѣ се, че на 15 идущий мѣсець ноемврий въ канцеларията на съвѣта отъ 12 до 3 часътъ подиръ обѣдъ ще се произведе публиченъ търгъ за продажбата на 1040 правителствени бѣли чували, находящи се въ помѣщението на съвѣта.

Желающитѣ да взематъ участие въ търгътъ трѣбва да се яватъ въ опредѣленото време въ канцеларията на съвѣта,

София, 29 октомврий 1882 година.

Председателъ: С. П. Величковъ.

Секретаръ: Г. В. Райновъ.

1—(1509)—1

Плѣвненски окр. упр. съвѣтъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2656.

Въ село Сютово (Ловченска околия) отъ прѣди 6 дни се намира неизвѣстно кому принадлежаше (юва) едно конче на три години съ косъмъ червенъ и безъ особни нѣкои бѣлѣзи.

Това като обявява, съвѣта призовава стопанина на казанното конче, да се яви найкъсно до 40 дни отъ обнародванието на настоящата въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за да му се предаде.

Въ противенъ случай ще се продаде по установеный редъ за въ полза на държавното съкровище.

Плѣвненъ, 21 октомврий 1882 година.

Председателъ: Мицовъ.

Членъ-секретаръ: Димитровъ.

1—(1483)—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2733.

Въ село Смочанъ (Ловчанска околия) отъ прѣди 15 дни се намиратъ безъ стопани (юва) двѣ кобили, едната на 10 години съ косъмъ червенъ безъ да има особни бѣлѣзи и втората също съ косъмъ червенъ и безъ особни бѣлѣзи.

Това като обявява, съвѣта призовава стопанина имъ (на кобилитѣ) щото найкъсно до 40 дни отъ обнародванието на настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ да се яви въ присѣтственната му стая за да му се предадѣтъ.

Въ противенъ случай, ще се предадѣтъ по установеный редъ за въ полза на хазната.

Плѣвненъ, 25 октомврий 1882 година.

Председателъ Мецовъ.

Членъ-секретаръ: Димитровъ.

1—(1484)—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2734.

Въ с. Дисевица (Плѣвненска околия) се намира отъ 12 ий т. м. неизвѣстно кому принадлежаша (юва) една крава стара, щърба, пърчорога, цепоуха и опашката ѝ до ключовитѣ.

Това като обявява, съвѣта призовава стопанина и да се яви въ присѣтственната му стая найкъсно до 60 дни отъ обнародванието на настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за да му се предаде.

Въ противенъ случай, ще се продаде по установеный редъ за въ полза на държавното съкровище.

Плѣвненъ, 25 октомврий 1882 година.

Председателъ: Мецовъ.

Членъ-секретаръ: Димитровъ.

1—(1485)—1

Свищовскій окръженъ съвѣтъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1782.

На 11-й идущаго ноемврий часа отъ 2 до 4 слѣдъ пладнѣ въ канцеларията на Свищовскій окръжний съвѣтъ ще се произведе вториченъ публиченъ търгъ за продаване публично слѣдующето количество храни:

Жито оки: 38,780.

Ржжъ „ 4,750.

Ячмикъ „ 24,230.

Овѣсъ „ 5,824.

Желающитѣ да купятъ тия храни, умоляватъ се да се явятъ на означеното мѣсто и време за наддаване, а по рано — въ присѣтственнитѣ дни и опредѣленитѣ за занятие часове — да видятъ условията на продажбата.

Свищовъ, 27 октомврий 1882 год.

Председателъ: Ив. Н. Халачовъ.

Членъ секретаръ: Божиновъ.

1—(1505)—2

Плѣвненскій сѣдебенъ приставъ.

ЗАПРЕЩЕНИЕ.

№ 256.

Долуподписанный Михаилъ Д. Цанковъ сѣдебенъ приставъ на III участкѣ при Плѣвненскій окръженъ сѣдъ, на основание предписанието на Плѣвненскій окръженъ сѣдъ отъ 12-ий августа т. г. подъ № 3700 и опредѣлението на сѣщий сѣдъ подъ № 2881, станало въ распорядителното му засѣдание отъ 10-ий сѣщий мѣсець и съгласно ст. 248 отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила, наложихъ заповѣрь върху недвижимитѣ имущества принадлежащи на Никополскитѣ жители: Асанъ Ефенди Сюлеймановъ, Мехмедъ Шахъ и наслѣдницитѣ на Мустафа Бей Х. Кузовъ, за обезпечение искътъ предявенъ срѣщу тѣхъ отъ Свищовскитѣ жители Константинъ А. Х. Константиновъ и братъ му Прокопья, за 15451 лвъ 30 ст., а именно:

ДЪРЖАВНА ПЕЧАТНИЦА ВЪ СОФИЯ.

На Асанъ Ефенди Сюлеймановъ 1) една трета частъ отъ половината воденица, находяща се въ селото Крѣта, Никополска околия, на рѣката „Витъ“, която воденица е отъ четире камака, съ принадлежностъ: мѣра около седенъ дюлюма и единъ земникъ съ дължина около 21 арш. и ширина около 8 арш. спредѣлена и отъ четиртѣхъ страни съ селска мѣра и се намира подъ надзора на ищицитѣ; 2) една трета частъ отъ цѣлѣ камакъ воденица съ исклучение на двѣ трети части отъ тази частъ, находяща се на рѣката „Осьмъ“ до селото Вѣхто Новачени, Никополска околия, състояща отъ три камака, съ принадлежностъ: единъ земникъ, едно вѣхто здание, въ което прѣди 5—6 години сѣ работили два воденични камака и съ мѣра около шесть дюлюма и е спредѣлена: съ рѣката „Осьмъ“, и отъ другитѣ страни съ селска мѣра; 3) една къща въ г. Никополъ, въ махалата „Шахмелекъ“, съ четире отдѣления (стаи), на единъ катъ, съ мааза, отъ 32 арш. дължина и 10 арш. ширина и е съсѣдствена: съ къщата на Мехмедъ Ниазифовъ, рѣката и отъ двѣ страни пѣтъ и 4) едно лозѣе въ чертата на сѣщий градъ, въ лозята „Чарталия Бааларъ“, състояща отъ единъ дюлюмъ и съсѣдствено: съ лозето на Мустафа зеть на Али Кочовъ, лозето на Юртъ Ибрамъ, пѣтъ и лозето на Капитанъ Димитръ.

На Мехмедъ Шахъ; 1) една трета частъ отъ половината воденица, въ селото Крѣта, на рѣката „Витъ“, която воденица е отъ четире камака, съ принадлежностъ: мѣра около седенъ дюлюма и единъ земникъ съ дължина около 21 арш. и ширина 8 арш., спредѣлена и отъ четиртѣхъ страни съ селска мѣра и се намира подъ надзора на ищицитѣ; 2) една воденица, отъ единъ камакъ, съ бостанъ около четире дюлюма, находяща се въ околността на селото Шийково, спредѣлена: отъ една страна съ селото Шийково и отъ другитѣ съ селска мѣра и 3) една нива отъ около десетъ дюлюма, находяща се въ мѣрата на сѣщето село, спредѣлена: съ нивата на Георги Георгиевъ, нивата на Манолъ Симеоновъ и отъ двѣ страни пѣтъ; и

Наслѣдницитѣ на Мустафа Бей Х. Кузовъ. Една трета частъ отъ половината воденица, въ селото Крѣта Никополска околия, на рѣката „Витъ“, която воденица е отъ четире камака, съ принадлежностъ: мѣра около седенъ дюлюма и единъ земникъ съ дължина около 24 арш. и ширина около 8 арш., спредѣлена отъ четиртѣхъ страни съ селска мѣра и се намира подъ надзора на ищицитѣ.

До снѣманието на настоящето запрещение, горѣпоменхтитѣ имущества не подлежатъ на отчуждаване.

Плѣвненъ, 31 августъ 1882 год.

Сѣдеб. Приставъ: М. Д. Цанковъ.

1—(1270)—3

Отъ Софийскій бол. съвѣтъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

На 23 ноемврий т. г. въ Софийскій окр. управителний съвѣтъ подиръ пладнѣ часа отъ 12 до 3 ще стане търгъ съ намаляване за направата на 300 чифта калцуни отъ Българската аба и 100 чифта чехли за болнитѣ въ Софийската I-во классна болница.

Председателъ: Д-ръ Браделъ.

За секретаръ: В. Чавдаровъ.

1—(1501)—3

ОБЯВЛЕНИЕ.

Инженерное отдѣленіе Военнаго Министерства симъ доводитъ до свѣденія, что въ помѣщеніи отдѣленія въ срѣду 3-го ноябрия состоятся переторжка на очистку отхожихъ мѣстъ, печей и трубъ воинскихъ зданій.

г. Софія.

2—2